

[Undervisningsministeren.]

handlinger fandt sted, og de viste altså, at der var denne principielle uoverensstemmelse.

Efter at jeg var tiltrådt som undervisningsminister, blev denne sag refereret for mig, og jeg fandt, det var rigtigt, at der blev truffet en beslutning. Jeg vil her minde om, at jeg, kort før jeg blev minister, som rektor havde haft et møde, hvor man orienterede om 1. gymnasieklasserne over for interesserede elever og forældre, og at der her var et naturligt ønske om at være orienteret om, hvorvidt der ville blive plads til alle, der måtte ønske at komme i gymnasiet, og hvordan det eventuelt ville ligge med timetallet. Jeg ønskede derfor, at der blev truffet en beslutning, og ud fra det synspunkt, at der forelå en principiel uoverensstemmelse, som man næppe kunne forhandle sig til rette om, gav jeg bemyndigelse til, at man udsendte meddelelse om, at det eventuelt kunne blive nødvendigt at iværksætte denne timetalsnedskæring fra det nye skoleårs begyndelse. Det var for mig et afgørende synspunkt, at vi ikke skulle komme til at stå i den situation, at egnede elever ikke ville kunne optages i gymnasiet i 1968.

Jeg vil gerne over for den kritik, som har været rettet mod direktoratets embedsmænd, sige, at jeg finder denne kritik urimelig og ubillig. Jeg ville have været meget betænkelig, hvis man ikke i tide havde forudset den situation, der kan komme til at foreligge til sommer, men jeg vil afslutningsvis gerne understrege, at den nødplan, som er udsendt, er en eventualitet, en mulighed. Vi ved endnu ikke, om det vil være nødvendigt at iværksætte den, men der er med denne nødplans udarbejdelse taget hensyn til, at man til sommer skal kunne optage alle egnede elever i gymnasiet.

Jeg vil gerne føje til yderligere, at der er afgået meddelelse til Gymnasieskolernes Lærerforening om de påtænkte nedskæringer af timetallet i HF-klasserne, hvis det skulle vise sig at være nødvendigt også at gøre det der.

Bernhard Baunsgaard: Jeg vil gerne takke den højtærede undervisningsminister for oplysningerne. Det må altså kunne fastslås, at allerede fra sommeren 1967 har der været

drøftelser i gang med Gymnasieskolernes Lærerforening, og at der den 22. januar i år holdtes et særligt møde med foreningen, efter at man havde konstateret uoverensstemmelsen i december 1967. Efter disse oplysninger kan jeg kun konstatere, at Gymnasieskolernes Lærerforenings påstand om manglende forhandlingsvilje fra direktoratets og undervisningsministeriets side intet har på sig, og jeg takker for disse oplysninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arne Larsen* til justitsministeren:

„Agter ministeren i denne samling at fremsætte forslag til ændring af færdsekslovens § 73 angående hyrevognsreglerne?“

Arne Larsen: Baggrunden for mit spørgsmål til den højtærede justitsminister er den, at jeg mener, at tiden må være inde til, at der snarest sker en revision eller ændring af færdsekslovens § 73, der indeholder de gældende bestemmelser om hyrevognsnæring. Det er sikkert ikke ministeren ubekendt, at der såvel i offentligheden som blandt hyrevognserhvervets udøvere er en ret udbredt utilfredshed med de nugældende bestemmelser, og at man med længsel ser hen til den dag, da disse regler kan blive ændret i overensstemmelse med ens ønsker.

Personlig er jeg af den opfattelse, at en revision er stærkt påkrævet hurtigst muligt ud fra den betragtning, at den såkaldte frie hyreret, som gennemførtes i 1955, har vist sig at være en stor misforståelse og til stor skade for erhvervet. Følgerne af den lovgivning, der gennemførtes i 1955, er simpelt hen blevet, at mulighederne for at udøve dette erhverv med bare en lille smule rimelig fortjeneste og tilfredsstillende udkomme for såvel vognmænd som chauffører bogstaveligt talt er blevet ødelagt.

Det ville derfor glæde mig overordentlig meget, om den højtærede justitsminister var enig med mig heri og helt var på det rene med, at forholdene, som de er i dag, radikalt må ændres, og at der altså snarest og helst i denne samling må fremsættes forslag om ændringer til færdsekslovens § 73.

Jeg skal ikke udtale mig om, hvilke veje der skal gås for at få ordnede forhold, om